

[Himmelstrup.]

Jeg nævner disse Enkeltheder for at vise, at man altsaa ikke kan begrunde Opretholdelsen af disse Toldsatser med finansielle Hensyn, da de faktisk giver mindre. Man kan heller ikke begrunde den med, at de skal træde i Stedet for Valutacentralens Afvikling, for Valutacentralen er hverken afviklet eller begrænset siden den Tid.

Jeg kan nævne andre Tilfælde, hvor Resultatet er det samme, f. Eks. de almindelige brune og grønne Flasker, som indfortoldes under Løbe-Nr. 87, og hvor Toldloven af 15. Oktober forhøjede Tolden med 50 pCt. fra 4 Øre til 6 Øre pr. kg. Produktionen af denne Vare foregaar her i Landet alene inden for en enkelt Virksomhed, som saaledes har haft særdeles gunstige Arbejdsvilkår under denne Toldlov. Importen androg i 1931 under den lavere Sats knap 3 Mill. kg, hvilket gav en Indtægt af ca. 114 000 Kr.; men i 1933 var Importen gaaet ned til ca. $\frac{1}{3}$, og Toldindtægten var, til Trods for Forhøjelsen, gaaet ned til ca. 53 000 Kr.

Ogsaa paa dette Omraade kan man altsaa notere en Nedgang i Statskassens Indtægter.

Det samme er Tilfældet, naar Talen er om Porcelæn, og i speciel Grad det Porcelæn, der indføres under Løbe-Nr. 124, hvor Tolden forhøjedes fra 65 Øre til 1 Kr. pr. kg; men Importen sank fra ca. 1 Mill. kg, der havde indbragt Statskassen et Beløb af 681 000 Kr.; til i 1933 knap 300 000 kg, hvorved Statskassens Indtægt gik ned til 280 000 Kr., altsaa et Deficit paa ca. 400 000 Kr. Denne Vare har altsaa ikke kunnet bære en Toldforhøjelse paa næsten 50 pCt. af Værdien; den forhøjede Told har formindsket Importen saa meget, at det finansielle Hensyn, man paaberaabte sig i Oktober 1932, kan man i det mindste ikke paaberaabe sig som Motivering for den fortsatte Opretholdelse af denne Sats. Akkurat det samme er Tilfældet for Galochers Vedkommende, for andre Glasvarer som Mælkeflasker, Sylteglas o. lign., der bærer en Told af ca. 55—60 pCt. af Værdien, hvad der jo fordyrer de paagældende Nødvendighedsgenstande ganske overordentligt.

Her er bl. a. et Omraade, hvor vi mener, at en Gennemgang af en Række Enkeltheder af de Bestemmelser, der falder ind under det foreliggende Lovforslag, vil være ønskelig og nødvendig, og vi er altsaa af den Opfattelse, at en Række af de Sats, som findes i Toldloven af 15. Oktober 1932, ikke vil kunne opretholdes — i det mindste

ikke med den Begrundelse, som blev givet ved deres Gennemførelse —, fordi det altsaa ikke er nødvendigt nu at stille nogen saadan forhøjet Toldsats i Stedet for Valutacentralen, da denne hverken er begrænset eller afviklet og heller ikke af finansielle Hensyn lader sig begrunde, idet det faktiske Forhold har været dette, at Staten har haft en mindre Indtægt paa disse Positioner nu end under de tidligere, lavere Sats.

Jeg gaar ud fra, at naar den højtærede Finansminister i Aar har vist Rigsdagen det Hensyn at forelægge dette Lovforslag saa betids, saa mange Maaneder før den nuværende Lov udløber, saa er det, fordi Ministeren, i Aar i Modsætning til tidligere, vil give Rigsdagen en fair Chance for at gennemgaa alle Enkeltheder i Forslaget. Og medens jeg af de Grunde, jeg har nævnt, kan sige, at vi fra vor Side vil være med til at fremskaffe fornøden Dækning for Statens løbende Udgifter, og at vi derfor ogsaa mener, at en væsentlig Del af de Lovbestemmelser, det her drejer sig om, maa have forlænget Gyldighed, er der visse Enkeltheder, som vi gerne vil have til nøjere Eftersyn og Prøvelse i det Udvalg, som vi gaar ud fra bliver nedsat.

Drachmann: Ogsaa jeg kan anerkende, at den højtærede Finansminister denne Gang giver Rigsdagen bedre Tid til Gennemsyn af Lovforslaget; men jeg vil dog advare det ærede Medlem, der lige nu havde Ordet, imod at rippe for meget op i Fortidens Synder. Thi saadanne egentlige Mimoser er vi jo ikke her i Rigsdagen med Hensyn til Behandlingen af Toldlove; det blev vi vænnet af med i den Neergaardske Periode, dengang det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Parti havde Magten, i øvrigt loyalt støttet af mit Parti, som var særdeles glad over, hvad der skete. Derfor synes jeg ikke, at man nu som Opposition skal stille sig slet saa forarget an.

Vi faar altsaa nu Tid til at se paa disse Ting. Men jeg vil gerne over for det ærede Medlem Hr. Himmelstrup bemærke, at er der sket Urimeligheder her, saa gælder dette ingenlunde kun denne begrænsede Lov. Derfor vil jeg sige til den højtærede Finansminister, at han bør erindre sig det Krav, vi fra konservativ Side Gang paa Gang har rejst, et rent principielt Krav om periodiske, tekniske Toldlovsrevisioner. Der er næppe noget andet Lovgivningsomraade, der er saa afhængigt af den hastige Tidsudvikling som netop Toldlovgivningen, og vi kan ikke lade Systemet stivne, samtidig med at